

Genç Kalemler Antolojisi 9

Cilt 2: Göge Yansıyanlar

Dr. Enes Başak sanat yönetmenliğinde...

Genç Kalemler Antolojisi 9
Cilt 2: Göge Yansıyanlar

Kapak Tasarımı

Esmâ Nur Ayşe Çelik

Mizanpaj

Dr. Enes Başak

Editör

Dr. Enes Başak

1. Basım, Ocak 2021
SAGE Yayınları

Baskı ve Cilt:

SAGE YAYINCILIK VE MATBAACILIK
Kazım Karabekir Cad. Kùltür Çarşısı Kat: 2
No: 7/101-102-103
İskitler/Ankara

Tel.: 0312 314 00 02/05
bilgi@bizimdijital.com

İçindekiler

<i>Esra Çınar</i>	5
<i>Fatma Kanat</i>	9
<i>Fatma Korkmaz</i>	14
<i>Feyza Kırıl</i>	17
<i>Hamide Akkoyun</i>	22
<i>Işılray Tombul</i>	26
<i>İzzettin Coşkun</i>	30
<i>Kübra Çallı</i>	36
<i>Mehmet Yetek</i>	42
<i>Merve Şener</i>	46
<i>Rıdvan Ege</i>	51
<i>Şafak Sipek</i>	55
<i>Şerife Demirhan</i>	59
<i>Ülkü Söylemez</i>	64
<i>Zeliha Çelik</i>	68
<i>Zeynep Sena Doğantekin</i>	73

Kelimeler hislerimizi anlatmaya çalışan sembollerden başka nedir ki? Üstelik bu tam anlamıyla ifade edilebilir mi, bilmiyoruz. İnsan anlaşılmaq ister. Oğuz Atay insanın bu isteğini Tehlikeli Oyunlar kitabında çok güzel ifade etmiştir. "Beni hemen anlamalısın, çünkü ben kitap değilim, çünkü ben öldükten sonra kimse beni okuyamaz, yaşarken anlaşılmaya mecburum." Bu isteğimizi hayatta gerek konuşarak gerek de yazarak gidermeye çalışıyoruz. Bunda ne kadar başarılı olduğumuzun ise pek farkında değiliz. Ama hepimiz karşımızdaki insanları veya başkalarını anlamak için çaba sarf edersek herkes bir miktar da olsa anlaşılır. Ve hayattaki temel isteklerimizden biri olan anlaşılmak, belki de gerçekleşir.

Bu kitapta yazarak geriye iz bırakmaya çalışanların akıllarından kâğıda dökülenleri sizler için toplamaya çalıştık. İyi okumalar dileriz.

Esra Çınar

Dem Bahsi

Uykulanıyor öğle vakitleri
 Şaha kalkınca canın acısı
 Kimsesiz paçavralarla sarıyor acısını
 Uykulanıyor bedeni,
 Ruhuna işliyor.
 Alın çizgilerine denk değil seneleri
 Açığı elleriyle kapatıyor
 “Sen yamadan ibaretsin” diye dilleniyor
 Evin sıvasız duvarları
 Nefesi kendine yankılanıyor akşamüstünden evvel.
 Bir zamanların sardunya tenekeleri
 Onca vaktin yittiğini bağıyorlar paslı paslı
 Biliyor ki göz ne yöne dönse, artık saat
 Oysa bilmelere lüzum kalmamış
 Öyle bir yetiniliyor ki son canla.
 Kımıltısız yapraklı bir güne uyanıyor insanlar
 Kiminin penceresi karşılıyor sabahı, kiminin seccadesi
 Kiminin yer sofrası, çay kaşığı şingirtisi...
 Evlerden birinde bir nefesi kesilmiş,
 Kim bilir bellemiş miydi yetiştığı son güneşi
 Son kez geçiyor sıvasız duvarlardan.
 Evlerden biri ağıtlanıyor ansızın,
 Cenazeleniyor sardunya tenekeleri

Eskiye İlişik

İliklerine kadar işlemişsin cümlelerin,
En çok cılız bir gitme sözüne,
Her notanın arasına ilişmişsin
Susmuyorsun.
Bundandır aynalardan utanmama sebep.
Bir suçlu gerekti bana,
Senden - benden başka.
Geçmiş, alışkın nasıl olsa suçl”anmalara”
Bunca zaman bir tekerrür buldum nihayet:
Seni anmak yerine denizi seyrettim.
Seni anmak yerine yağmuru, yazı, güzü,
Daha pek çok şeyi sevdim
Geceyi bile!
Karış diye kargaşanın içine,
Kal diye hiç anımsamayacağım bir yerde,
Kurtul diye içimin görüngüsü olmaktan.
Bahsettikleri hislerin körelişi nerede?
Telaffuzun; karanlığa, sona
Yangınlara denk olmalı.
Mütemadiyen de bana.

Geceye

Bu gece öyle bir gece oluyor ki
 İki dizesini haklı çıkarıyor Asaf'ın.
 Seyrinde gümüşçe bir ay,
 Halesine takılmış aklın,
 Aklına takılmış bir kimsesiz yangın...
 Bu yarım kalmışlıkta susulmaz, konuşulmaz,
 Yürünülmez sokak çocuğu ayaklarıyla
 Boynu bükük kalır adımların...
 Yönünü çevir benden,
 Benim takatim bıkkın.
 Bu gece,
 Sus tonunda gözlerin, boş avuçlarıma ikiz.
 Gözlerin keskiyse, avuçlarım kın

Tecelliye Tabi Olmuş Bir Kim/Se

Bilmez miyim âminler hükümsüz dilde Rab söyletmedikçe
 Çarem boynu bükük, ne de benzerim çareme
 Bir türküyle bir bekleyiş yoldaşım
 Üçümüz de dilsiz, üçümüz de bir başka isimsiz...
 Sözde sabahı beklerim, sabah bahane
 Bir gönül aydınlığı, onca yakarışa bir kabul beklerim...
 Takdiriilâhîyle bitiririm geceyi,
 Takdiri ilahiyle başlar sabahım.
 Bilmez miyim avutacak da avunacak da benim:
 Kendim, tek tanıdık çehre bu hiçsizlikte,
 Bu hissiz hengâmede...
 Yeniden bir başlamak doğururum bu kimsesizlikte
 Yanımda şiirden, duadan, suskunluktan kelimelerim.

Umultu

Kâğıtlar tükenmeyeceğine,
Zaman yorulmayacağına,
Hayaller kurulmaktan bıkmayacağına
Göre,
Devam etmeyi
Lafta kalmaktan alıp hayata dökmeli biri.
Sonra,
Sonra ümit etmeyi unutsak
Ya da o terk etse bizi.
Edilmemiş dualar gitmesin sadece.
S/onsuz/luklara yetecekler kalmalı.

Yakınmanın Kıyısı

Herkes bilir bir kelime,
Bir ağrıya dini olur
Yine bir kelimenin
Yara da olduğunu unuttuğunda.
Kırık dökükleri süpürerek gitti
Ayaklarına batmasın diye.
Bu düşüncede yok olabilir tüm şarkılar!
Gizin kendisi olsan bile kimse bilmez deme
Sabahlar saymışsa gün ışığına yeğlediğin geceleri?
Saymışsa sus.
Kamburu çıkmış anımsamaları sürürsün peşinde
Solgun da bir beklemek.
Hiç ederi olmayan duvarlarla çevrili etraf
Yankısı sana dünya olmuş.
Her zaman arşa kadar uzaktı geçmiş,
Dün dağınıklığı, kalabalığı,
Az evvel yaklaştı...
Koca bir yığın şimdi.
Dünde kalsın,
Arşta kalsın.